

Liturgie slova – Slavnost Seslání Ducha svatého

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: "Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřtinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a lybijského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky."

ŽALM 104 - Odpověď: Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země!

Veleb, duše má, Hospodina! – Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký! – Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! – Země je plná tvého tvorstva.

Hynou, když vezmeš jim život, – a vracejí se do svého prachu. – Když sešleš svého ducha, jsou stvořeni, – a obnovuješ tvář země.

Nechť věčně trvá Hospodinova sláva, – ať se Hospodin těší ze svého díla! – Kéž se mu líbí má píseň: – má radost bude v Hospodinu.

2. čtení - Gal 5,16-25

(Bratři a sestry!) Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem. K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to: smilstvo, nečistota, chlípnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, tížádost, nesvornost, stranictví, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to ještě jednou: lidé, kteří takovéto věci dělají, nebudou mít podíl v Božím království. Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti, kdo náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi. Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme!

Evangelium - Jan 15,26-27; 16,12-15

Ježíš řekl svým učedníkům: "Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví. Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku. Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí."

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 1. 6. (Tob 1,3; 2,1a-8; Mk 12,1-12)

Komentář: *Tobiáš je pozorný k potřebám svých bližních, jsou pro něj důležitější než výborná hostina o významném svátku. Jsem ochoten/ochotna odložit své potěšení, svou oblíbenou činnost a pomoci bližnímu, i když mi to třeba nijak nemůže vrátit?*

ÚTERÝ 2. 6. (Tob 2,9-14; Mk 12,13-17)

Komentář: *Nejsem podezřavý(á) – tak jako Tobiáš vůči své ženě? Umím uznat svou chybu a omluvit se?*

STŘEDA 3. 6. (Tob 3,1-11a.16-17a; Mk 12,18-27)

Komentář: *Tobiášova vroucí modlitba tryská z hloubky jeho srdce. Jak je tomu s mojí modlitbou? Není to jen odříkávání dávno naučených formulací? Je za nimi i postoj mého srdce?*

ČTVRTEK 4. 6. (Tob 6,10-11; 7,1.9-17; 8,4-9a; Mk 12,28b-34)

Komentář: *Tobiášova důvěra a spoléhání se na Boží vedení přinášejí uzdravení a vysvobození. Umím se spolehnout? A mám důvěru?*

PÁTEK 5. 6. (Tob 11,5-17; Mk 12,35-37)

Komentář: *Jsem schopen/schopna i v obyčejných věcech a událostech mého života vidět Boží požehnání a být za ně vděčný(á)?*

SOBOTA 6. 6. (Tob 12,1.5-15.20; Mk 12,38-44)

Komentář: *"Je čestné zjevovat a oslavovat Boží skutky." To, co Bůh koná v mém životě, si nemám schovávat pro sebe, ale potěšit tím srdce svých blízkých – vydávat svědectví o Božích skutcích v mém životě.*